

Muzeum Oderska Vás srdečně zve na

KONCERT MAJALES Máj a Les

aneb

Malá Veliko-Noční Muzika

zpívá a na dobové nástroje hraje soubor

:II:RITORNELLO:II:

Odry-Museum Oderska,

Pátek 25.5.12 v 16⁰⁰ hod.

(Kostelní ulice č.p. 7)

S prvními jarními paprsky naši pohanští prapra-předci, křepci vyběhli do luk a hájů Duší i Tělem děkovat za dar nového Léta. Zpívali, tančili, milovali se, skákali kolem stromu až do umdlení. Jejich už křesťanské děti, dědi naši a báby, spojili staré děkování s Kristovým Vzkříšením a tyto písně se pak dostaly i do barokních kancionálů, užívaly se i v kostele. Asi každý člověk, malý i velký, tlustý i tenký, chudý i bohatý musí v něco věřit, důvěřovat. Ať už sčítá své chyby, nebo chyby jiných, vždy někde v koutku srdce, v Duši tuší a se těší na zadostiučinění, které si představuje právě jako Máj: země kypění, ptáčků pění, možná i pivo pění... Zkrátka všeho hojnost, nadplán, zdarma! Muzika byla vždy při všem, tedy i prchavá a právě ta rychle vadnoucí Písnička je nejlepším „zrcadlem“ Věčnosti; stejně jako darovaná květina, odsouzená k vadnutí, má znamenat právě ten nevadnoucí cit. Ne nadarmo bývá právě Muzika nazývána „květem“. Kveteme, ale nebudeme kvést věčně. Ale i na tenhle strach najdeme v kancionálech recept a flastr: například Adam Michna z Ottradovic nám ve své Písni Času Májového (psáno: „mágového“!) ukazuje krásný rozkvetlý jarní Svět, ale ujišťuje, že to nic není ve srovnání s Májem Nebeským, jen: „...blaze kdo se tam dostane...“. Ovšem také nám dává s každou Písničkou návod, kudy kam, jak na to: nelhat, nekrást, nechlubit se (krom Bohem)... Nechme Duši zatančit okolo Stromu Života, kterým je v křesťanské tradici přece Kristův Kříž... Tím se chlubit můžeme, ba, musíme! ^{MP}